

Arrest

nr. 86 972 van 6 september 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 juli 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat S. STOCKBROECKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam op 5 februari 2012 toe op Belgisch grondgebied en diende op 6 februari 2012 een asielaanvraag in.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nam op 27 april 2012 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoeker werd hiervan per aangetekend schrijven *d.d.* 30 april 2012 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, G.(...) A.(...) K.(...), verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op (...)1973 te Grozny geboren en bent gehuwd met A.(...) Z.(...). In 2008 werd uw auto door enkele kadyrovtsi geblokkeerd. U werd meegenomen en voor enkele uren door kadyrovtsi vastgehouden. Ze hadden u opgepakt omdat u met een nieuwe auto reed. Zij wilden u deze auto afhandig maken. Uw oom, die bij de speciale politie OMON werkte, kon echter tussenkomen waardoor u vrijgelaten werd. Vooraleer de mannen u vrijlieten werd u echter door hen geslagen. Zij gaven aan dat ze u verder met rust zouden laten indien u geen klacht zou indienen tegen het gebeurde. In november 2011 kwam een man met autopanne met de vraag om zijn auto te herstellen. Nadat u dit had gedaan reed hij terug weg. Enkele dagen later kwam hij opnieuw met de vraag om een auto voor hem te herstellen en hij betaalde u op voorhand. U moest de auto enkele dagen later in de buurt van uw woonplaats parkeren waar hij hem dan zou ophalen. Enkele dagen later werd de auto opgehaald. 2 of 3 dagen later werd u van thuis uit door kadyrovtsi opgepakt. U werd tot 's avonds vastgehouden en u werd ondervraagd over de persoon van wie u de auto had hersteld. Op 23/01/2012 vertrok u vanuit Tsjetsjenië naar België waar u op 05/02/2012 aankwam. De dag nadien diende u er een asielaanvraag in. 5 of 6 dagen na uw vertrek uit Rusland kwamen overheidsmensen nog bij uw vrouw naar u vragen. Om uw asielaanvraag te ondersteunen legde u volgende documenten neer: medische verslagen van uw zoon, een kopie van uw intern paspoort, een bewijs van toestemming van uw vrouw om met kinderen te reizen en de geboorteaktes van uw kinderen.

In 2009 vroeg uw broer G.(...) O.(...) (ov 6.418.412) reeds asiel aan in België. Wegens het ongegronde karakter van zijn aanvraag (medische redenen en toevallige incidenten) werd op 18/03/2010 een weigeringsbeslissing van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire bescherming door het Commissariaat generaal genomen. Deze beslissing werd op 15/07/2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd.

B. Motivering

De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst dient te worden vermeld dat u geen enkel bewijsstuk neerlegt ter staving van de door u verklaarde vervolgingsfeiten. Bijgevolg steunt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas volledig op uw verklaringen die coherent en volledig dienen te zijn. Echter werden vaststellingen gedaan die de door u verklaarde vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken. Vooreerst werd een onaannemelijke mate van onwetendheid en vaagheid bij u vastgesteld. U hebt bovendien amper inspanningen gedaan om meer te weten te komen over uw vervolgingsproblemen. Zo stelde u dat u werd opgepakt en gedurende meerdere uren ondervraagd werd over een persoon van wie u een auto had hersteld (CGVS p.9). Welke familienaam deze persoon had kon u niet zeggen ondanks het feit dat er tijdens uw ondervraging een naam werd genoemd van wie de autoriteiten dachten dat hij een rebel was en van wie u de auto had hersteld. Welke naam ze hebben genoemd kon u zich niet herinneren (CGVS p.8-10). Waarvoor deze persoon specifiek werd gezocht en of hij in verband met een aanslag werd gebracht kon u evenmin zeggen. U stelde vaagweg dat hij gezocht werd voor hulpverlening aan de rebellen wat zeer vaag is (CGVS p.10). U stelde voorts dat de autoriteiten na uw vertrek uit Tsjetsjenië nog éénmaal zijn langsgesproken bij uw vrouw (CGVS p.10). Waarom u nog altijd gezocht werd kon u echter niet zeggen. U kon zelfs niet zeggen tot welke instantie de personen die bij u thuis langskwamen behoorden, dit ondanks het feit dat dit de enige indicatie betreft dat u nog wordt gezocht in Tsjetsjenië (CGVS p.11, 13). In het licht van dergelijk verregaand gebrek aan kennis over uw vervolgingsproblemen is het weinig aannemelijk dat u geen enkele inspanning heeft gedaan om te weten te komen waarom u wordt gezocht, omwille van wie u werd opgepakt of waarom de autoriteiten na uw vrijlating nog steeds op zoek

zijn naar u (CGVS p.10-12). Het feit dat uw oom, die bij de OMON gewerkt had en die u in 2008 al eens vrij heeft gekregen, zelf aangaf liever geen informatie te zoeken betreffende uw arrestatie kan het complete gebrek aan inspanningen om over bepaalde elementen van uw vervolgingsproblemen informatie te bekomen niet rechtvaardigen. U kon bijvoorbeeld, desnoods via derden, door middel van een informele rondvraag bij mensen of via een mensenrechtenorganisatie pogen enige informatie betreffende uw vervolgingsproblemen te bekomen. U verzuimde verder na uw vertrek uit Tsjetsjenie uw oom te contacteren om te vragen of hij nieuws met betrekking tot uw vervolgingsproblemen gehoord had (CGVS p.11-12). U nam ook niet de moeite om te vragen welke instantie nog naar u zocht toen u over het bezoek van de autoriteiten aan uw vrouw hoorde (CGVS p.13). Dergelijke vage verklaringen en nalatige handelingen wijzen op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en op een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de aangehaalde vrees wat bijgevolg ernstig afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Verder was u tegenstrijdig betreffende meerdere facetten van uw tweede arrestatie die tevens ook de aanleiding van uw vertrek uit Rusland betreft. Zo verklaarde u in de door u op de Dienst vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat u in de zomer 2 keer een auto had hersteld voor iemand die later een rebel bleek te zijn (Vragenlijst 3.5). Op het asielgehoor verklaarde u echter dat u die herstellingen eind november of begin december had gedaan (CGVS p.3, 8). Toen u met de betreffende tegenstrijdigheid werd geconfronteerd stelde u enkel dat de tolk u verkeerd moet hebben begrepen (CGVS p.11). Dergelijke uitleg is onafdoende daar uit de CGVS-vragenlijst duidelijk blijkt dat u zich na voorlezing en middels uw handtekening akkoord verklaarde met de genoteerde verklaringen. Indien een tolk dergelijke manifeste fout zou hebben gemaakt kan redelijkerwijs worden verwacht dat u dit toen had opgemerkt. Voorts stelde u in de door u op de Dienst vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal dat de kadyrovtsi u een kleine maand nadat u de auto had hersteld kwamen lastigvallen, dat u werd meegenomen en pas 's avonds werd vrijgelaten (vragenlijst 3.5). Op het asielgehoor verklaarde u echter dat u reeds 2 of 3 dagen nadat u de wagen had hersteld door kadyrovtsi werd opgepakt (CGVS p.9). Toen u met de betreffende tegenstrijdigheid werd geconfronteerd stelde u enkel dat u het in de CGVS-vragenlijst had over het bezoek dat aan uw vrouw werd gebracht (CGVS p.11). Dergelijke verklaring slaat nergens op daar dit bezoek na uw vertrek uit Tsjetsjenie zou hebben plaatsgevonden terwijl u in de vragenlijst aangaf dat u een kleine maand na de tweede autoherstelling werd meegenomen en vastgehouden. Hieruit blijkt dat u wel degelijk op uw arrestatie doelde en niet op het bezoek dat nadien aan uw vrouw werd gebracht. Een dergelijke mate van tegenstrijdigheid over één enkele arrestatie is een verdere bevestiging van het gebrek aan geloofwaardigheid dat reeds bij u werd vastgesteld.

Voorts bleef u na uw laatste arrestatie nog onaannemelijk lang in uw land van herkomst. Ondanks het feit dat u in december 2011 werd opgepakt verliet u pas op 23/01/2012 uw land van herkomst. Bovendien bleef u thuis wonen tot het moment van uw vertrek (CGVS p.2). Indien men daadwerkelijk voor het leven vreest door toedoen van de autoriteiten, kan redelijkerwijs worden aangenomen dat men zo spoedig als mogelijk zichzelf in veiligheid probeert te brengen. Dergelijk gedrag doet dan ook ernstig afbreuk aan de aannemelijkheid van de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Tenslotte kunnen uw verklaringen betreffende uw reisroute evenmin overtuigen. U stelde met de trein tussen Moskou en Riga, Letland, te hebben gereisd. U stelde dat er een grenscontrole op dit traject werd gedaan en dat al uw bagage werd gecontroleerd. U wist echter niet of uw paspoort een visum bevatte. U stelde enkel dat u in Grozny uw paspoort aan een smokkelaar had gegeven die alles voor u zou regelen tegen betaling. U heeft zelfs uw paspoort op het traject naar België niet meer teruggezien noch werden er concrete afspraken met de smokkelaar gemaakt over wat te doen bij een eventuele grenscontrole (CGVS p.5-6). Welnu, uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratieve dossier blijkt immers dat aan de buitengrenzen van de Europese Unie en de Schengen zone zeer strikte en persoonlijke paspoortcontroles uitgevoerd worden. Bovenstaande vaststellingen leiden er dan ook toe ernstig te twifelen aan de geloofwaardigheid van de door u verklaarde klandestiene inreis in de Europese Unie. Hierdoor men moet besluiten dat u moedwillig informatie met betrekking van uw ware reisweg achterhoudt en dat er ernstige vermoedens bestaan dat u legaal met een internationaal paspoort reisde.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw reisroute ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van

de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Betreffende uw arrestatie in 2008 dient volledigheidshalve te worden opgemerkt dat u verklaarde niet omwille van deze arrestatie te zijn gevlucht (CGVS p.6). Dit moge ook blijken uit de vaststelling dat u van deze arrestatie geen melding heeft gemaakt in de op de Dienst vreemdelingenzaken ingevulde CGVS-vragenlijst (vragenlijst 3.1 en 3.5). Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw arrestatie van 2008 geen enkele band heeft met de arrestatie waar u in 2011 het slachtoffer van zou zijn geweest. Deze zaken worden verder versterkt omwille van het feit dat u tussen 2008 en november 2011 geen enkel vervolgingsprobleem had (CGVS p. 5, 6-8, 13). Bijgevolg kan er op basis van deze verwijzing naar een incident uit 2008 geen gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade worden vastgesteld.

Tenslotte dient aan de hand van uw verklaringen te worden opgemerkt dat de door u opgeroepen medische redenen van uw zoon geen verband houden met de criteria bij artikel 1,A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Uit uw verklaringen en de medische documenten van uw zoon blijkt immers dat hij meermaals in de Russische Federatie werd verzorgd en hem nooit een behandeling werd geweigerd. U gaf verder aan dat er behalve financiële besommeringen geen redenen waren waarom uw zoon in Rusland niet op een medische behandeling zou kunnen rekenen (CGVS p.4-5). U dient zich dan ook voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. De medische attesten en de röntgenfoto's (deze werden omwille van praktische redenen niet bij het administratief dossier gevoegd) van uw zoon geven aan dat hij ziek is wat nergens in deze beslissing in twijfel wordt getrokken. Uw intern paspoort, de toestemming van uw vrouw om met kinderen te reizen en de geboorteaktes van uw kinderen bevatten enkel persoonlijke gegevens maar geven geen enkele informatie over uw asielmotieven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

2.1. Blijkens de titel van zijn verzoekschrift en de inleidende paragrafen vraagt verzoeker de nietigverklaring van de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op grond van artikel 39/2, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet).

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt echter inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet over volheid van rechtsmacht, en treedt aldus niet louter op als annulatierechter,

tenzij voor wat betreft de in artikel 57/6, eerste lid, 2° en artikel 57/6/1 van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen. Het beroep zal dus overeenkomstig artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet worden behandeld.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van de redelijkheidsplicht en de zorgvuldigheidsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur. Verzoeker stelt dat er wel degelijk geloof gehecht had dienen te worden aan zijn verklaringen omdat van verzoeker, gelet op zijn lage scholingsgraad, niet kan worden verwacht dat hij een uitgebreide kennis heeft over de overheidsdiensten. Volgens verzoeker die enkele theoretische beschouwingen houdt over het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel, dient de bestreden beslissing te worden vernietigd omdat rekening gehouden had moeten worden met zijn lage scholingsgraad.

3.2. De zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de overheid zich op afdoende wijze dient te informeren over alle relevante elementen om met kennis van zaken een beslissing te kunnen nemen (RvS 11 juni 2002, nr. 107.624).

3.3. Het redelijkheidsbeginsel is enkel dan geschonden wanneer er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de motieven en de inhoud van de beslissing.

3.4. De Raad merkt op dat de bestreden beslissing, waarbij de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd, geenszins gestoeld is op de beperkte kennis van verzoeker van de overheidsdiensten, zoals verzoeker voorhoudt. In de bestreden beslissing wordt onder andere gewezen op het gebrek aan bewijs, zijn onwetendheid over de persoon die aan de basis lag van zijn problemen, de vastgestelde desinteresse van verzoeker en tegenstrijdigheden over de situering in de tijd van de herstellingen die hij aan de wagens had verricht en het bezoek van de kadyrovtsi, zijn talmen na zijn laatste arrestatie alvorens zijn land van herkomst te verlaten en de ongeloofwaardige verklaringen in verband met zijn reisroute. Noch uit de beslissing, noch uit de gegevens van het administratief dossier kan worden afgeleid dat in het kader van zijn asielaanvraag naar de kennis van verzoeker over de overheidsdiensten zou zijn gepeild.

3.5. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker ter gelegenheid van het invullen van de vragenlijst bij de Dienst Vreemdelingenzaken verklaarde dat hij zijn middelbare studies heeft voltooid en daarna 4 jaar hoger onderwijs volgde als landbouwingenieur, maar deze studies niet beëindigde (stuk 10, Vragenlijst DVZ 13 februari 2012, p. 1). Hieruit blijkt dat verzoekers betoog over zijn lage scholingsgraad feitelijke grondslag mist en derhalve onmogelijk aanleiding kan geven tot een vernietiging conform artikel 39, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet.

3.6. De Raad neemt de concrete motieven van de bestreden beslissing, die door verzoeker niet worden betwist of weerlegd en op grond waarvan rechtsgeldig werd geconcludeerd dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, over en maakt deze tot de zijne.

3.7. Er werd niet aangetoond dat de commissaris-generaal zich bij het nemen van de bestreden beslissing heeft bezondigd aan een schending van het zorgvuldigheids- of het redelijkheidsbeginsel.

Het enig middel is ongegrond.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van de artikelen 1, A(2) van het Vluchtelingenverdrag en 48/3 van de vreemdelingenwet, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes september tweeduizend en twaalf door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

F. TAMBORIJN